– చిరంజీవి

రాత్రి రెండు జాములైంది.

చీకటి ప్రకృతి మీద భయంకరంగా విరుచుకుని పరుచుకుంది. చిక్కని నలుపులో గొంతెత్తి పాడుకుంటూ సంబరాలు చేసుకుంటున్నాయి కీచురాళ్ళు. చిక్కని వెలుగును విరజిమ్ముకుంటూ దోవలు వెతుక్కుంటున్నాయి మిణుగురులు. దూరంనుంచీ నక్కల అరుపులు వినిపిస్తున్నాయి.

రామాపురం చిట్టడివిలో భయంకరమైన జంతుజాలం లేకపోయినా, సురక్షితమైన మామూలు ప్రదేశంగా మాత్రం ప్రజలు చెప్పుకోరు. రామాపురానికి దక్షిణంగా ఇరవై మైళ్ళ దూరంలో

ఉన్న చెరుకుపల్లి పొలిమేరం వరకు ఈ చిట్టడివి వ్యాపించి ఉంది. చెరుకుపల్లి వైపు పోయేకొద్దీ ఈ అడివి మరీ దట్టమవుతుంది. ఆ ప్రాంతాల్లో ఉన్న గుట్టల్లో కట్టెపుల్లలు కొట్టుకునే వాళ్ళు ఒకటి రెండు ఎలుగుబంట్లను చూసినట్టుకూడా చెపుతుంటారు. అయినా, ఇవి ఎప్పుడూ ఊళ్లమీద పడ్డ దాఖలాలు లేవు.

రామాపురం నుంచి ఈ అడివిలో నాలుగు మైళ్ళు ప్రయాణం చేసి, ఈశాన్యంగా మలుపు తిరిగి మరో రెండు మైళ్ళు పోతే వస్తుంది చింతలమడుగు గ్రామం. భయంకరమైన కాళరాత్రిలో, దారీ తెన్నూ కనపడని చీకటి వలయంలో చింతలమడుగు వెళుతున్నాడు నరసిమ్ములు, సైకిల్ రిక్షా తొక్కుకుంటూ. గట్టిగా దమ్ము లాగినప్పుడు ఎర్రగా వెలిగే చుట్టవెలుగు తప్ప మరింకే వెలుగూ లేదు — ఆ అడివిలో నరసిమ్ములకి దోవ చూపటానికి. అయినా, ఆ దోవ అతనికి కొత్తకాదు. కనీసం పది రోజుల కొక సారైనా ఈ అర్ధరాత్రి బేరం తగులుతూనే ఉంటుంది. ఆ దోవలో ప్రతి గతుకు కంఠతా అయింది. నిస్సహాయంగా గూడురిక్షా బేరం తోడం అలవాటయింది నరసిమ్ములకి!

దగ్గరలో భయంకరమైన నక్క అరుపు వినిపించింది. నాగరిక ప్రపంచంలో ప్రతి మనిషీ భయపడే ఈ కూతకి చెక్కు చెదరలే దీ అనాగరికుడు!

ఒకటీ అర చినుకు ప్రారంభమైంది. పిక్కబలం హెచ్చించాడు నరసిమ్ములు. రిక్షా విపరీతమైన వేగం అందుకుంది. రెండు టైర్లూ ఎగిరెగిరి పడుతున్నాయి గతుకుల్లో!

నరసిమ్ములు శుద్ధ మోటుమనిషి! నిండు ఆరడుగుల ఎత్తు. కండలు తిరిగి మల్లయోధుడులా ఉంటాడు. రామాపురంలో ఎవ్వరికీ సాధ్యపడని పనికి నరసిమ్ములుని పిలుస్తారు. గ్రామదేవత రంగాంబిక తిరునాళ్లకు ధ్వజస్తంభం కదిలించడానికీ, బలంగా ఉన్న పొట్టేలును ఒకే వేటుతో తెగవేయటానికీ, బలి పిండాన్ని ఒంటరిగా వెళ్లి ఊరికి కనుచూపుమేరలో ఉన్న పొలాలన్నిటిలో చల్లి రావటానికీ నరసిమ్ములే సమర్థుడు! మరెవరూ ముందుకు రారు. అందుకే ప్రెసిడెంట్ రామయ్యచౌదరి నరసిమ్ముల్ని 'ఊరికి మొనగాడు' అంటాడు! పిలవటంకూడా అలానే పిలుస్తాడు. ఊళ్లో అంత ఘనత నరసిమ్ములుకి!

చినుకులు పెరగకపోయినా మేఘాలు దట్టంగా కమ్ముకొస్తున్నాయి! రిక్షా ఎప్పుడు ఏ వైపు పడిపోతుందో అన్నట్టు ఊగిపోతూంది. ఒక్కసారి నరసిమ్ములు వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. గూడు రిక్షాలోని మనిషి స్థిరంగా కూర్చుని ఉంది, దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నట్టు. చలనం లేదు. సన్నగా ఒక నవ్వు నరసిమ్ములు మొహం పైన మెలి తిరిగింది. ఇంత అర్ధరాత్రప్పుడు ఈ బేరం తగులుతుందని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు.

> **రచయితలు**
>
> రచయితలు ముఖ్యంగా మూడు రకాలు. ప్రచురణకు యోగ్యమైనవే వ్రాసేవారు కొందరు. ప్రచురించేవారున్నారని వ్రాసేవారు కొందరు. ఆలోచనాపరులకోసం వ్రాసేవారు కొందరు.
>
> —కోల్టన్

నరసిమ్ములు ఆలోచనలన్నీ తను చేసిన బేరం మీదికి మళ్లాయి. రోజంతా రిక్షా లాగిన ఫలితం ఎనిమిది రూపాయలు కొడుకు పాపడి చేతిలో పెట్టి, వాడి చేతిమీదుగానే రెండు ముద్దలు తిని నేల వాలిన నరసిమ్ములుకి వెంటనే నిద్ర పట్టింది. రాత్రి ఓ జాము పొద్దు పోయాక నక్క తలుపులు పగిలిపోయేటంత శబ్దం అవుతుంటే, తండ్రి పొట్టమీద పడుకున్న పాపడు లేచి తలుపు తీసి బయటికి వెళ్లాడు. మసక చీకటిలో ఇద్దరాసాములు నిలబడి ఉన్నారు. అందులో లావుగా ఉన్నాయన లావాటి చుట్ట తాగుతూ కొంచెం దూరంగా నిలబడి ఉన్నాడు. పాపడికి దగ్గరగా నిలబడ్డ లాల్చీ మనిషి— "ఒరేయ్! రిక్షా నరసిమ్ములు ఉన్నాడంట్రా?" అని గద్దించినట్లుగా అడిగాడు. ఆ మాటలో కరుకుతనానికి పాపడికి బిక్కముఖం వచ్చది. 'ఉన్నాడు' అన్నట్లుగా గుమ్మం వైపు చూపించాడు. "లేపమను తొందరగా— బండి గట్టాలని చెప్పు" అని ఓ కేక పెట్టాడు దూరంగా ఉన్న లావుపాటి మనిషి. బండి గట్టాలన్న మాటకి బెదురుకున్నట్టయ్యాడు పాపడు. 'అయ్య పగలల్లా రిక్షా తోలి ఇప్పుడే వచ్చి పడుకున్నాడు. ఇప్పుడు రాడు' అని చెబుదా మనుకున్నాడు. కాని, ధైర్యం చాలలేదు. చుట్టూ చీకటి భయంగా ఉంది.

"ఇప్పుడు బండి కట్టడు." ఎలాగోలా నెమ్మదిగా అన్నాడు.

"న వ్వెవడ్రా, పిల్లనాయాలా! పిలు నరసిమ్ముల్ని" అంటూనే — "నరసిమ్ములూ" అని ఓ గావుకేక పెట్టాడు లాల్చీ ఆయన!

పాపడికి భయం వేసింది. అయ్య వీళ్ళు పిలిస్తే ఖచ్చితంగా రిక్షా కడతాడు. తను చీకట్లో ఒంటరిగా ఉండవలసి వస్తుంది. పాపడికి కళ్లనిండా నీళ్ళు తిరిగి చెంపలమీద కారుతున్నాయి.

బయట వినిపించిన అరుపుకి నిద్ర లేచినట్లున్నాడు—నరసిమ్ములు లాంతరు తీసుకుని బయటికి వచ్చాడు. అమాంతం వచ్చి తండ్రిని చుట్టేసుకున్నాడు పాపడు. పాపడు ఏడుస్తున్నట్లు చూశాడు నరసిమ్ములు.

"ఏందిరా, పాపా, ఏమయింది?"

"అయ్యా. . . ఊళ్ళ గదమాయిస్తున్నారయ్యా. ఊళ్ల బేరం కట్టొద్దయ్యా. . . రాత్రికి న న్నొంటరిగా వొదిలి యెళ్లొద్దయ్యా" అని ఏడ్చేశాడు పాపడు.

నరసిమ్ములుకి పాపణ్ణి ఏడిపించిన వాళ్లమీద మండుకొచ్చింది. "ఎవ్వరయ్యా అది? ఏం కావాలి?" అనడిగాడు.

"ఒరే, నరసిమ్ములూ. . . అమెరికా ఆస్పత్రినుంచి ఒక మడిసిని చింతలమడుగు తీసుకెళ్లాల. అమెరికా ఆస్పత్రి నించి మడిసి అంటే తెలుసుగా. . ." అంటూ లాల్చీ మనిషి మాట మధ్యలో ఆపేశాడు.

వెంటనే అందుకున్నాడు నరసిమ్ములు. "ఆఁ తెలుసులే. ఈ రాత్రి కాడ మడిసిని చింతలమడుగు తీసుకెళ్లాలంటే నలభై రూపాయలు తీసుకుంటాను." నాన్చకుండా ఖచ్చితంగాచెప్పేశాడు నరసిమ్ములు.

లాల్చీ మనిషి ఆశ్చర్యపోయాడు— అయిదు మైళ్లకి నలభై రూపాయలు! దూరంగా ఉన్న లావుపాటి మనిషి "ఏందీ?" అని ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నిస్తూ దగ్గరకొచ్చాడు. నరసిమ్ములు తొణకలేదు. "మీ కిద్దరికీ ఇనిపించినట్టు లేదు. మళ్లీ సెపుతున్నా ఇనుకోండి. అమెరికా ఆస్పత్రి మడిసిని రిక్షాలో ఈ రాత్రికాడ సింతలమడుగు జేర్చడానికి నలభై రూపాయలు అవుద్ది. ఇష్టమైతేనే మళ్లీ తలుపు కొట్టండి" అని విసురుగా అంటూ పాపడితోసహా లోపలి కెళ్లి దఢాలున తలుపు మూసేశాడు నరసిమ్ములు. "యదవనాయాళ్ళ— నిదర లేపి బిడ్డ నేడిపించిండ్రు" అని గొణుక్కుంటూ తన పక్క ఎక్కాడు. పాపణ్ణి పొట్ట ఎక్కించుకున్నాడు.

బయట ఆసాములకి పాట్లో కరక్కాయ పడింది. దూరంగా ఉన్న చింతచెట్టుదగ్గరకెళ్లి కాసేపు ఆలోచించుకున్నారు. వాళ్లిద్దరికీ మరో మార్గం దొరకలేదు. బేరానికి ఒప్పుకోక తప్పక మళ్లీ నరసిమ్ములు తలుపు తట్టారు— అయితే ఈసారి చాలా నెమ్మదిగా, మర్యాదగా!

పాపడిని ఎలాగో సముదాయించి నరసిమ్ములు మౌనంగా రిక్షా లాగుతున్నాడు. బేరం చేయటానికి వచ్చిన మోతుబరు లిద్దరూ రిక్షాలో కుక్కిన పేనుల్లా కూర్చున్నారు. చీకట్లో చీకటిలా కలిసిపోయిన నరసిమ్ములు ఎత్తైన శరీరాన్ని చూస్తే వారికి జంకు కలిగింది. ఏ మాట మాట్లాడితే ఎలా కరుగ్గా సమాధానం చెబుతాడోనని వెనకాడుతూ వాళ్లలో వాళ్లు కూడా మాట్లాడుకోవటం మానేశారు!

"ఎంతసేపాయె పాణం పోయి?" వెనక్కి తిరక్కుండానే గూడు రిక్షాలోని మనుషుల్ని అడిగాడు నరసిమ్ములు.

"ఓ గంటయింది. తొందరగా శవాన్ని తీసుకెళ్లమని గోల పెట్టేస్తున్నారు నరసమ్ములు" అన్నాడు లావుపాటి మనిషి. అంతకుమించి మాటలు మిగల్లేదు— అతను అడగటానికీ, వాళ్లు చెప్పటానికీ!

అమెరికన్ ఆస్పత్రి దగ్గర రిక్షా ఆగింది. ఆ ఆవరణంతా విద్యుద్దీపాలతో కళకళలాడిపోతూంది. ఒక మామూలు గ్రామమైన రామాపురానికి పేరు ప్రఖ్యాతులన్నీ ఈ ఆస్పత్రి వల్లనే! ఆ చుట్టుపక్కల ఉన్న ముప్ఫయి, నలభై గ్రామాలకి ఇదొక్కటే ఆస్పత్రి అని చెప్పుకోవచ్చు. రెండు వందల పడకలు గల ఆస్పత్రి అయినా, ఎప్పుడూ కిటకిటలాడుతూనే ఉంటుంది. మంచి వైద్యం చాలా శ్రద్ధతో జరుగుతుంటుందని ఆ చుట్టుపట్ల గ్రామ ప్రజలందరి విశ్వాసం. అక్కడ చేరినవారు సహజంగా చావరనికూడా చాలా మంది దృఢ నమ్మకం. ఇద్దరు అమెరికన్ డాక్టర్లు, ముగ్గురు మన డాక్టర్ల చేతి మీదుగా ప్రాణదానం నిరంతరం జరుగుతుంటుం దక్కడ! కొంతమంది అనాథ బాలల్నికూడా అస్పత్రివారు పోషిస్తున్నారు. ఆ పరగణాలో ఈ అయిదుగురు డాక్టర్లనీ తెలియని వారూ లేరు, ఆస్పత్రి ఒక కోవెలగా చెప్పుకోనివారూ లేరు!

రిక్షా నేరుగా తీసుకొచ్చి ఆస్పత్రి మూలగా ఉన్న శవాల గది దగ్గర ఆపాడు నరసిమ్ములు. రిక్షా దిగి ఏమీ మాట్లాడకుండా శవాల గదిలో కెళ్లాడు, వారగా ఉన్న గది తలుపు బార్లగా తెరుచుకుంటూ.

"ఏం నరసిమ్ములూ, బాగున్నావా?" శవాల గది ఇన్‌ఛార్జి నర్సుగా ఉన్న కాంత పలకరించింది. కాంతకి నరసిమ్ములు బాగా తెలుసు. తెలుసు అంటే రాత్రిపూట ప్రాణం పోయిన ప్రతి మనిషి శవాన్ని బయటికీడ్చి పారేసేది నరసిమ్ములే! అతని ధైర్యాన్ని చూసి నివ్వెరపోవడం రివాజై పోయింది కాంతకి. ఎప్పుడూ చూచే పరిచయం పెరిగి మాట్లాడడం ప్రారంభించాక అతని మంచితనంకూడా

మండే సూర్యుడు

గుంటూరు శేషేంద్రశర్మ

గాలిచేత గాయాలు తిన్న ఎండుటాకుల్లారా,
    ఎగిరిపోకండి—
నాకు తెలుసు, మీ తలపులు తోటల్లో ఒకదా న్నొకటి
తరుముకుంటూ పరుగులెత్తే సీతాకోకచిలుకల్లా ఉండేవి,
మీరు కన్న కలలు, కొమ్మల్లో రంగురంగుల రెక్కలు
తొడిగి నాట్యం చేసేవి,
కానీ ఈ నాడు మీ మనస్సు, విరిగిన ఇంద్రధనుస్సు.
కల లుంటాయి, కన్నీ ళ్లుంటాయి
గాలి కెగిరి పోగూడదు—
జీవితం ఎన్ని గాయాలు చేసినా
నేను మాత్రం దాని కొంగు విడువను
సముద్రాలే ఎండిపోతున్నాయి, నీ కన్నీ రొక లెక్కా—
ఈ చెత్తకుండీల్లో పువ్వులు వికసిస్తాయనుకోవటం
నీదే తప్పు—
నీ కలని రెండు చేతుల్తో పుచ్చుకొని, ఎక్కడ జారి పడుతుందో
అని ఎందు కలా ఎదకు హత్తుకుని నడుస్తావ్;
ప్రవహించే కాలంలో పరుగెత్తే రంగులచేప, జీవితం;
కన్నీళ్ల వలల్లో పడదు, కలల గాలానికి తగలదు—
రెక్క కొమ్మల్లో ఇరుక్కోకుండా
ఎగిరిపోయే పక్షిదే సుఖం. . .
అరే! బాధ చూచి నా కళ్లు కన్నీళ్లు కారుస్తున్నాయి;
నేను మనిషినన్న స్పృహ ఇచ్చే తృప్తి,
మరేదీ నా కివ్వదు.
ఆకాశపు నీలికన్నుల్లో తారలనే అశ్రువులు నిండాయి.
నాకు తెలీదు కానీ వాడికి తెలుసు
ఈ నాటకం ఎలా మొదలు పెట్టిందో ఎలా అంత మవుతుందో.
అడవుల్లో అశాంతితో పరుగెత్తే దావాగ్నిని నేను
తెలిమబ్బుల మందల్లోనించి వడిగా
ఒక తార వైపుకు పరుగెత్తే చిరుమబ్బును నేను
బాధల్లో మునుగుతాను సంతోషాల్లో ఉదయిస్తాను
నేను మానవ సూర్యుణ్ణి—
★

గ్రహించింది శాంత! నరిసిమ్ములు చాలా ఆప్యాయంగా నవ్వాడు. "ఏదో తమ దయవల్ల అంతా బాగానే ఉందమ్మా! అవును, శాంతమ్మా, ఏం దీ మధ్య ఎవురూ సావటం లేదా ఏందీ? నాకు కిరాయిలే తగలటం లేదు!" అని నవ్వాడు నరిసిమ్ములు.

"అయితే, నీకు ఎంత ఎక్కువ మంది చస్తే అంత మంచిదన్న మాట — ఏం కోరిక నీది!" అంటూ ఏవో రిజిస్టర్లు వెతుక్కోవడం మొదలెట్టింది శాంత.

"అంతేగదండి మరి! ఏదీ, ఈ చుట్టుపక్కల ఇరవై మైళ్లలో సూపించండి—శవాన్ని తాకగల ధైర్యం ఉన్న ఒక్క నాయాల్ని. లేరమ్మగారూ. . . అంతా సచ్చు సన్నాసులు, పిరికెదవలు! ఇటువంటోళ్ల ముందర నా ధైర్యం దివిటీలా మండుతుందనుకోండి" అని గర్వంగా నవ్వాడు నరిసిమ్ములు.

"ఆఁ నీ మాటలకేంగానీ, అదుగో ఆ మూల శవం. తీసుకెళ్లు. ఆ బయట నిలబడ్డవాళ్ల నొచ్చి ఈ రిజిస్టర్లో సంతకం చేసి వెళ్లమను" అంది సిస్టర్.

ఆ ఆస్పత్రి ఎన్ని ప్రాణాల్ని రక్షిస్తున్నా పోయిన ప్రాణాల పట్ల వారికి సానుభూతి లేదు. ప్రాణం పోయిన తరవాత శవాన్ని ఒక గంట పైన ఆస్పత్రి ఆవరణలో ఉంచరు. ఇది ఆ డాక్టర్ల శాసనం అయిపోయింది! అర్ధరాత్రప్పుడు ప్రాణం పోయినా, ఒక గంటలో శవాన్ని ఆస్పత్రి దాటించవలసిందే! ఎక్కువగా చుట్టుపట్ల ప్రజలకు ఇది తీరని ఇబ్బంది కలిగిస్తుంది. ఆ సమయంలో శవాన్ని సొంత ఊరు చేర్చుకోవటం దారుణమైన సమస్యగా తయారయింది.

ధైర్యాన్ని ఎరపెట్టాడు నరిసిమ్ములు. ఎవరూ చేయ సాహసించని పని తను చేసి విపరీతమైన డబ్బు గుంజేస్తూ, ఆ డబ్బుతో ఏకంగా ఒక పెంకుటిల్లే కట్టేశాడు నరిసిమ్ములు!

మూలగా పడుకోబెట్టిన శవనిండా గుడ్డ కప్పి ఉంది. చాలా భారీ శరీరంలా కనిపించింది. అయినా, తొణకలేదు నరిసిమ్ములు. బలమైన అతని చేతులు ఆ శవాన్ని అవలీలగా లేవనెత్తినాయి. రెండు చేతులమీదా వేసుకుని తన గూడు రిక్షాబండి దగ్గరకు తీసుకెళ్లాడు. నరిసిమ్ములు మనిషి అంటేనే భయపడ్డ మోతుబరు లిద్దరూ తమ తాలూకే అయిన శవాన్ని ఎత్తుకుని యమధర్మరాజులా వస్తున్న ఆ దృశ్యం చూసి భయకంపితులైనారు! శవాన్ని నెమ్మదిగా గూడు బండిలో నిటారుగా కూర్చో బెట్టాడు. పడుకో బెట్టటానికి రిక్షాలో చోటు లేదు. శవాన్ని పద్మాసనం వేసుకున్నట్టుగా కూర్చోబెట్టి కదల కుండా చేతులకి, నడుముకి తాళ్లు బిగించి గూడు రిక్షా పక్క కర్రలకి గట్టిగా కట్టడం అతనికి బాగా అలవాటయిపోయింది. శవం కాళ్లను నెమ్మదిగా వంచి కూర్చునే పద్ధతికి తీసుకొచ్చాడు నరిసిమ్ములు.

శవం ముఖంమీద కప్పిన దుప్పటి జారింది!

ఇది గమనించలే దతను. కూర్చోపెట్టిన తరవాత శవం నడుమును తాడుతో గట్టిగా బిగిస్తూ, ఎందుకో ఒకసారి పైకి చూశాడు శవం ముఖం వంక.

అతని గుండెల్లో పిడుగులు పడ్డాయి! ముఖం వివర్ణమయిపోయింది. రక్తనాళాలన్నీ ఉబ్బిపోయి స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఆ దృశ్యాన్ని చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు జంకు, గొంకు ఎరగని నరిసిమ్ములు!

అది ఆడమనిషి శవం! ఆ శవం కళ్లు. . . ఆ శవం కళ్లు తెరిచే ఉన్నాయి!

తల తిరిగి పోతూం దతనికి. కనుపాపలు రెప్పపాటు మరిచిపోయినాయి. అస్పష్టంగా గొణుగుతున్నాయి . . .

గంగా. . . గంగా . . . గంగా!!!

కాదు. . . కాదు. తన గంగ కాదు. కానీ. . . తన గంగకూడా. . . ఇట్టాగే . . . అంతా ఇట్టాగే ఉండేది— సరిగ్గా ఇట్టాగే ఉండేది. కళ్లు తెరిచే చచ్చిపోయింది! తన గంగ. . . అవును. . . తన గంగ లేదు. తన గంగను తన చేతులతోనే పూడ్చేశాడు ఆరేళ్ల క్రిందట!! . . . తన గంగ మట్టిలోకి ఇంకిపోయింది. పదేళ్లు తనకి స్వర్గ సౌఖ్యాలని చూపించిన గంగ రూపు మాసిపోయింది.

ఆ నాటికి, ఈ నాటికి కళ్లు తెరిచి ఉన్న శవాన్ని చూట్టం ఇది రెండో సారి నరిసిమ్ములుకి!

"నరిసిమ్ములా!" అన్న కేక అతని స్మృతుల్ని చెదరగొట్టింది. శవం తాలూకు మనుష్యు లిద్దరూ ఎదురుగా నిలుచుని ఉన్నారు.

"నువ్వు శవాన్ని చింతలమడుగు రామ సుబ్బయ్యగా రింటికి చేర్చు. మేం కొంతమంది చుట్టాల్ని తీసుకుని తెల్లారే సరికి వచ్చేస్తాం. ఇదిగో నీ డబ్బు" అంటూ లావాటి మనిషి నాలుగు పదులు నరిసిమ్ములు చేతిలో పెట్టి వెళ్లిపోయాడు.

గూడుబండి రిక్షా ఆడ శవంతో బయలుదేరింది!

నరిసిమ్ములు కన్నీళ్లలో గంగ రూపం కదులుతూంది.

గంగ. . . నిండు పదేళ్లు పచ్చగా నరిసిమ్ములుతో కాపురంచేసి కన్ను మూసిన గంగ అసలు నరిసిమ్ములు పెళ్లాం కాదు. అసలు నరిసిమ్ములుకి పెళ్లే కాలేదు. గంగను మొదటి సారిగా తాకిన గంట క్రితం వరకు గంగఎవరో అతనికితెలియదు. ఎప్పుడూ చూడనుకూడా లేదు. ఒక రోజు ఉప్పెనగాలిలా తలుపు తీసుకుని ఎదురుగా వచ్చి నిలబడ్డ ఆడకూతురు — 'మావాఁ! నన్ను పెళ్లాడతావా?' అని మొదటి ప్రశ్నగా అడిగింది. మాట మిగల్లేదు నరిసిమ్ములుకి ఆశ్చర్యంలో!

ఆ పడుచుపిల్ల చెప్పుకుపోతూంది!

'ఇచిత్రంగా ఉంది గదూ, మావాఁ . . . నాకు తెలుసు— అట్టాగే ఉంటది. నేను నీకు తెల్దుగానీ, నీవు నాకు బాగా తెలుసు. ఊళ్లో అందరూ నిన్ను మంచి మనస్సుగలోడని, ధైర్యవంతుడని సెప్పుకొంటూంంటే ఒకేదాగిబట్టి ఇంటన్నాను. అందుకే నీ దరి కొచ్చాను. . . నా కథంతా ఇని అప్పుడు సెప్పు, మావా, నన్ను మనువాడ్డం నీ కిష్టమా, లేదో! నీ కిష్టం లేదంటే నేను వచ్చిన దాన్నే ఎల్లిపోతాను!'

నరిసిమ్ములుకి అంతా నిజంగానే విచిత్రంగా కనిపించింది. బొమ్మలా నిలబడి చెవు లప్పగించేశాడు.

'నా పేరు గంగ. అయ్య నా పసితనంలోనే సచ్చిపోయాడు. అమ్మే నన్ను పెంచి పెద్దదాన్ని చేసి పెళ్లి కూడా

చేసింది. నా పెనిమిటి నరసయ్య మొదట్లో మంచిగానే ఉన్నా, మనువైన కొన్ని నెలలకే తాగుడు, పేకాట నేరుసుకుని పెడ్డాడు. రోజూ రాత్రికాడ సిత్తుగ తాగొచ్చి నన్ను సావ బాదేవాడు... ఒకటి రెండు సార్లు అమ్మనుకూడా కొట్టాడు. ఆడితో బడ్డ కష్టాలు సెప్పుకుంటే తీరవు, మావా!... ఒకేడాది క్రిందట ఆడి పాపం పండింది... ఒక ఖూనీ కేసులో చిక్కుకుని జైలు కెళ్లాడు... ఇక వచ్చేదాకా అణ్ణి ఇడుదల సెయ్యరట! మావా! ఆ సచ్చినోడు జైలు కెళ్లడంతో నా కష్టాలు తీరలా. ఇంకా ఎక్కువయినాయి. ఇప్పుడు ఊళ్లో ఉన్న ప్రతి సచ్చినోడూ నన్ను కావాలంటుండారు... ఆడు లేని ధైర్యం చూసుకుని ఊళ్లు ఈ పాటు పడతాఉన్నారు. మొన్న సెరువు దగ్గిర... ఆడి జమ్మిడిపోనూ... ఆ రంగడు— "నాతో రెండు నెల్లుండవే... నీకు మంచి సీర కొని పెడతా" నంటూ కొంగట్టుకున్నాడు. సేతులో ఉన్న నీళ్లకుండ ఆడి నెత్తిన బద్దలు కొట్టి పరుగెత్తుకొంటూ వచ్చినా... ఆడు పగబట్టి నిన్న రాత్రి తప్పతాగొచ్చి ఇల్లంతా రచ్చ చేసి ఎళ్లిండు... ఇరుగు, పొరుగు వచ్చి ఆదుకోబట్టి సరిపోయింది గానీ, లేకుంటే నా బ్రతుకేమవునో? ఇయ్యాల రాత్రి కొచ్చి గుడిసె తగలబెడతాడంట. ఎట్టాగైనా నువ్వే ఆదుకోవాలి, మావా! ... ఈ యాల ఈడు, రే పింకోడు ... నే నిట్టా ఉన్నంత కాలం ఇంతే, మావా... ఆ జైలు కెళ్లిన సచ్చినోడేమో తిరిగి రాడు. అందుకే, మావా, నిన్ను... నిన్ను మనువాడ మంటున్నాను. సివరి ఆశ నీ మీద ెట్టుకుని వచ్చా, మావా... నువు కాదంటే రాసోరి బావే నాకు దిక్కు.' అంతవరకు ఎంతో ధైర్యంతో మాట్లాడిన గంగ నరసిమ్ములు కాళ్లమీద వాలి వలవలా ఏడ్చింది!

కొన్ని క్షణాలు ఆలోచించాడు నరసిమ్ములు.

గంగను లేవదీసి గుండెల కద్దేసుకున్నాడు! ఆ రాత్రికి గంగను లోబరుచుకోవాలని మళ్లీ గుడిసె కొచ్చిన రంగడిని రెండు సాచి కొట్టాడు నరసిమ్ములు. మళ్లీ ఏ నాడూ ఆ గుడిసె వైపు తిరిగి చూడలేదు రంగడు!

ఆ రోజు రాత్రే నరసిమ్ములు, గంగ కలిసి పడుకున్నారు!

రెండేళ్లకల్లా పాపడిని ఎత్తుకుని సింహాచలం వెళ్లారు గంగ, నరసిమ్ములు!

గంగ ఒళ్లో పదేళ్లు పది నెలల్లా గడిపేశాడు నరసిమ్ములు. రేయి, పగలు ఒకటై వారి జీవితాల్లో పండు వెన్నెలలే కురిపించాయి. వారిద్దరి బంగారు కల పాపడు ముద్దుగా పెరుగుతున్నాడు.

ఇంతలో— ఒకరోజు రాత్రి ఒకటిన్నర జామప్పుడు ఒక చావుకేకకి నరసిమ్ములుకి గభాలున తెలివి వచ్చింది.

ఎదురుగా రౌద్రాకారంగా కనిపిస్తూ నరసయ్య!

అతని చేతిలో ఉన్న కత్తి వెంట రక్తపుబొట్లు జారుతున్నాయి!

పక్కనే రక్తపు మడుగులో కళ్లు తెరుచుకుని ఉన్న గంగ శవం!

చిరుతపులిలా లంఘించాడు నరసిమ్ములు! బలంగా గదాఘాతం లాటి ఒకే దెబ్బకి నరసయ్య నేల కూలాడు. నరసయ్యని కత్తితో కొన్ని వందల పోట్లు పొడిచాడు నరసిమ్ములు.

ఆ రాత్రే... ఆ రాత్రే మొదటి సారిగా రెండు శవాల్ని తన గూడుబండి రిక్షాలో కట్టి, ఊరికి దూరంగా అయిదు మైళ్లు తీసుకెళ్లి గంగ శవాన్ని సమాధి చేశాడు... నరసయ్య శవాన్ని పది మైళ్ల దూరంగా రంగాపురం చిట్టడివిలో కాకులకి, గద్దలకి ఆహారంగా పారేశాడు— రెండో కంటికి తెలియకుండా! !

గంగ కథ అలా ముగిసిపోయింది నరసిమ్ములు జీవితంలో!

గంగ స్మృతిప్రవాహం ఆగిపోవడంతో ఇహలోకం లోకి వచ్చాడు నరసిమ్ములు. వర్షం బాగా పెద్దదయింది. ఉరుములు, మెరుపులు ఎక్కువయినాయి! ఇంకా చింతలమడుగు రెండు మైళ్ళు ఉంది. మెరుపుల వెలుగుల్లో దోవ స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. ఆ ఆధారంతో ఇంకా జోరు హెచ్చించాడు. రిక్షాలో శవాన్ని చింతలమడుగు చేర్చి కనీసం మూడో జాముకైనా ఇల్లు చేరాలి. పాపడు ఒక్కడూ భయపడుతుంటాడు. వలభై రూపాయలు జేబులో వేసుకుని హాయిగా ఇంటికెళ్లి పాపణ్ణి పొట్టమీద పండబెట్టుకుని నిద్ర పోవాలి. పాపడి జ్ఞాపకం నరసిమ్ములు మనస్సుకు ఊరట నిచ్చింది.

వేయి కాంతులు వెదజల్లుతూ మరో మెరుపు మెరిసింది. ఆ వెలుగులో పరిసరాలను గ్రహించిన అతని మనస్సు బాధగా మూలిగింది!

మరో అర ఫర్లాంగు దూరంలో ఆ నాడు అతను గంగను సమాధి చేసిన ప్రదేశం వస్తుంది. గంగ సమాధి చుట్టూ ముళ్లకంచెలు వేసి లోపల తులసిచెట్లు నాటాడు. అవి ఏపుగా పెరిగి ఎప్పుడూ కళకళలాడుతుంటుంది గంగ సమాధి. ఎప్పుడు ఆ దోవ వెళ్లినా అక్కడ కొంత సేపు ఆగి గంగ స్మృతులు నెమరు వేసుకుని తిరిగి వెళ్లటం నరసిమ్ములుకి అలవాటయిపోయింది! రిక్షా గంగ సమాధికి దగ్గరయింది!

ఇంతలో దిక్కులు పిక్కటిల్లే శబ్దంతో ఎక్కడో పిడుగు పడ్డది.

రిక్షా తొక్కుతున్న నరసిమ్ములు వీపుమీద ఎవరో బలంగా కొట్టారు! ఒక్కసారిగా వెనక్కి తిరిగాడు నరసిమ్ములు.

భయంకరమైన మెరుపు వెలుగులో అతని వీపుమీద... అతని కళ్లకు అతి దగ్గరగా... కళ్లు తెరిచి ఉన్న స్త్రీ శవం!

రిక్షాలో శవం కట్లు వదులై అతని వీపుమీదికి ఒరిగిపోయింది. క్రూరమైన ఆ చూపులకి నరసిమ్ములు మనసు చెదిరిపోయింది! ... గుండె జారిపోయింది!

రిక్షా దూకి చావు పరుగున వెళ్లి గంగ సమాధిమీద పడ్డాడు.

అంతే! ఆ సమాధిలోనే కలిసిపోయాడు— గంగకు తోడూ నీడగా ఉండడానికి!! ★